

Afscheid bestuursleden van het eerste uur

Onlangs namen Tom Tammes en Theo Wiggers afscheid als bestuurslid van de Stichting Assagioli, waaronder Het Behouden Huys valt. Voor beiden zit de maximale zittingstermijn van acht jaar er op.

Wij danken hen voor de enorme inzet waarmee zij onze belangen hebben behartigd.

Een korte terugblik op hun bestuursjaren.



Theo Wiggers, bestuurslid van september 2001 tot maart 2008, is in het dagelijks leven hoofd chirurgie in het UMCG. Als chirurg is hij al 25 jaar gespecialiseerd in de behandeling van kanker. Ook privé kent hij de ziekte goed omdat het veel voorkomt in zijn

familie. Zijn broer overleed er op 18-jarige leeftijd aan. Theo vervult (inter)nationale nevenfuncties op het gebied van kankerchirurgie, opleiding en kwaliteitsvisitaties.



Tom Tammes, penningmeester van januari 2002 tot juni 2008, wilde rechten studeren maar kwam bij toeval in de scheepvaart terecht. Vanaf 1967 werkte hij bij het Groningse zee-rederijbedrijf Seatrade en nam daar in 1996 afscheid als directeur. Hij is nu directeur/

eigenaar van Tamhold BV en vervult vele nevenfuncties o.a.: commissaris bij Anker Groep BV en Thalen\Baseline BV, voorzitter van Stichting Jonkheer Rhijnvis Feith en penningmeester bij Hanze Sociëteit Groningen.

EERSTE CONTACT

Theo werd gevraagd door Rob Westdorp, samen met Tjerk Huppes oprichter van HBH. Hij kende Rob al jaren, uit de periode dat ze samen, beiden als chirurg, in Amsterdam en Maastricht werkten. Daarna kwamen ze elkaar opnieuw tegen in de Daniël de Hoed kliniek, waar Theo werkte en Rob werd behandeld voor zijn ziekte. Toen ze allebei tenslotte in Groningen belandden, benaderde Rob hem voor een bestuursfunctie. Theo's 'ja' had vooral te maken met zijn (h)erkenning dat de reguliere zorg, zeker in die tijd, te weinig aandacht bood aan de psychosociale begeleiding van kankerpatiënten en hun naasten.

Tom werd via via benaderd - heel typerend voor hoe het er vaak aan toe gaat in Het Behouden Huys: 'iedereen' kent wel weer iemand die misschien... etcetera. In het specifieke geval van Tom was het de notaris van de familie Huppes die hem vroeg zijn licht te laten schijnen over de financiële situatie binnen de stichting. Waarop Tom eerst maar eens (in 2001) in het bestuur ging meedraaien om te zien of hij zich wel zou kunnen thuisvoelen in deze voor hem totaal nieuwe wereld. Blijkbaar zat dat wel snor, want in het jaar daarop stapte hij er definitief in met "het goede doel" als belangrijkste reden.

HET BEGIN

De stichting bestond nog maar kort (sinds 2000) toen Theo zijn entree maakte.

"Veel was er nog onduidelijk in die tijd. Er stond een gebouw, we kregen een startsubsidie van een aantal zorgverzekeraars, en er was een heel klein team van behandelaars. Maar voor de rest moest alles nog beginnen. Zo moest bijvoorbeeld het type en het aantal behandelingen nog nader worden bepaald, al waren de uitgangspunten natuurlijk wel duidelijk." (Assagioli, de Italiaanse psychiater waarnaar de stichting is vernoemd, is de grondlegger van de psychosynthese, een filosofisch-therapeutische methode waar de behandelvisie van HBH nauw bij aansluit).

"Voor de korte termijn waren de inkomsten goed geregeld door Tjerk Huppes: vijf grote zorgverzekeraars zorgden drie jaar lang voor het overgrote deel van de inkomsten. Daarnaast werd van het toen nog beperkt aantal cliënten een kleine bijdrage gevraagd. Maar de administratie was ronduit slecht en cijfermatig onduidelijk. Wat op zichzelf, gezien de ziekte en het overlijden van Tjerk (in december 2001) geen wonder was. Ik heb trouwens ook organisatorische en secretariaatszaken naar mij toe getrokken, omdat er verder niemand was die dat kon doen. In dit kader wil ik Kees Boon, die bij mij op kantoor werkte, noemen, want hij heeft er ook veel tijd in gestoken."

DE ONTWIKKELINGEN

"Het eerste bestuur had de moed om erin te geloven, ook in periodes van onzekerheid en tegenslag. We zijn begonnen als een pioniersorganisatie met uitsluitend vrijwilligers en we hebben ons weten te ontwikkelen tot wat we nu zijn: een professionele club die zijn doel verwezenlijkt en zijn waarde bewezen heeft, een club die zowel op behandelingsgebied als in financieel-administratief opzicht volwassen is geworden. Dat is best iets waar we met z'n allen trots op mogen zijn.

Maar als je vraagt naar hoogtepunten uit die acht bestuursjaren, dan zijn dat er twee wat mij betreft. Het eerste is het moment waarop wij ons voortbestaan konden veiligstellen middels de AWBZ-financiering. Hierdoor waren de cliënten gevrijwaard van financiële bijdragen, terwijl wij de behandelingen konden declareren bij het zorgkantoor.

Het tweede hoogtepunt is de aanstelling van de huidige directeur. Hiermee konden we een moeilijke bestuurlijke periode tot een goed einde brengen en doorgroeien op organisatorisch en managementgebied."

"Vanaf het moment dat het aantal cliënten toenam en wij - na veel goed werk van o.a. Bernie Thomassen (de vorige directeur) - werden toegelaten tot de AWBZ-financiering, zijn de administratieve kant en de interne organisatie steeds belangrijker geworden. HBH begon een echt 'bedrijf' te worden, met helaas als consequentie dat er een ander soort directeur nodig was.

Een groot geluk daarbij was dat Gerrit Jan Annevelink (de huidige directiesecretaris) beschikbaar kwam. Hem kende ik van de tennisclub. Zijn juridische achtergrond kwam uitermate goed van pas bij de toegenomen regelgeving van de AWBZ. Bovendien werkte het voor mij efficiënt omdat hij mij op de hoogte hield van de gang van zaken op de werkvloer."

Tom kijkt voldaan en verrijkt terug op een periode die hij als nuttig en enerverend heeft ervaren. Daarvoor wil hij iedereen bedanken met wie hij heeft gewerkt. Zijn vaste motto's: "durf vertrouwen te geven (ook al ga je dan wel eens op je bek)" en "de klant is koning" wil hij graag doorgeven aan de mensen van HBH.

NAWOORD KOEN SCHULING, VOORZITTER STICHTING ASSAGIOLI

"De grote verdienste van Theo is dat hij op een cruciaal moment in het bestaan van HBH de inhoudelijke richting heeft aangegeven. Daardoor bleef de goede relatie met onze partners in de zorgketen bestaan. Toen er tegenwind kwam, bleek hij koersvast in zijn opvatting, die hij overigens deelde met medebestuurder Henk Piersma, waardoor we nu in staat zijn verder te bouwen aan HBH."

"Bij Tom denk ik vooral aan zijn enorme dossierkennis, zijn prettige en samenbindende karakter en zijn grote beschikbaarheid. Wij hebben samen een aantal heel lastige momenten rond HBH moeten delen waarbij vertrouwen in elkaar cruciaal was. De betekenis van Tom voor HBH oversteeft verre zijn primaire verantwoordelijkheid voor de financiën."



HET BEHOUDEN HUYS
Psycho-oncologisch therapiecentrum